

November 2022

svenska

Se, Guds tält står bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem.

(Upp. 21:3)

Kontakt: Meinolf Wacker
Kirchplatz 7
59174 Kamen

Mobil.: +49-172-5638432
Mail: meinolf.wacker@go4peace.eu
Homepage www.go4peace.eu

**Det börjar i det lilla!
It starts very small!**

Kära vänner till go4peace!

När det judiska folket återvände från exilen i Babylon hem till Israel, började de att återuppbygga det förstörda templet i en enklare form. Herodes den Store utformade templet senare till stor prakt. För judarna var templet Guds plats. Deras faders Gud, Jahve, som visade sig för Mose i en brinnande buske, bodde här bakom det stora förhänget i det allra heligaste. Även Jesus kom hit till templet för att be. Men den här byggnaden med all sin storhet, skönhet och prakt förlorade sin absoluta betydelse för honom. Han sa till den samariska kvinnan vid Jakobs brunn, som enligt den samariska traditionen bad till Gud på berget Gerissim, att alla sanna gudstillbedjare tillber Fadern i himlen inte på en plats utan ”i ande och sanning” (jfr Joh. 4:23). Med detta förklarade Jesus för sina lärjungar, som var mycket imponerade av den storslagna byggnaden, att Gud vill alltid vara nära människorna, så som en far eller mor vill vara nära de egna barnen.

Jesu Gud – hans far – längtar efter sina barn. Han vill bo med dem redan idag. Vid tidens slut, så beskriver Johannes i sin apokalyps, kommer Gud att bo ibland sitt folk – i det himmelska Jerusalem. Han kommer att vara hos dem. Den här platsen kommer att vara så vacker ”som en brud som är smyckad för sin man”. (Upp. 21:2) Men den här skönheten och livligheten som kommer att vara i himlen vill stråla redan idag. Gud vill vara med dig och dina närstående från och med nu! Han vill vara ibland er!

Tomáš berättar: „Så som det judiska folket måste ha känt sig, när deras tempel förstördes året 70, så har även jag känt mig. Plötsligt blev allting svår och perspektivlös. Då är det djävulen, den som förvirrar, som ligger bakom det hela. Då har jag bara ögonblicket kvar. Det respektive ögonblicket om och om igen. För ett tag sedan var jag i ett sådant mörker. Jag var ledig i några timmar och jag undrade: Vad gör du nu? I detta ögonblick kom jag ihåg min far. Spontant ringde jag honom och vi bestämde oss för att äta lunch tillsammans. Det blev ett så trevligt och djupt möte. När vi sa hejdå kände jag hur min själ var i fred igen. Jesus hade gjort detta ibland oss. Det är de små ögonblicken då himlen öppnar sig: **Det börjar i det lilla! It's starts very small!**“

Meinolf Wacker & go4peaceTeam